

Dosarul 3-177/20 (2-20145588-02-3-19112020)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău
H O T Ă R Î R E
În numele legii

27 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Negru Veronica și Dașchevici Grigore

Grefier

Croitor Olesea

Examinînd, în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de
*****împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea
actului administrativ individual defavorabil,

și acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Consiliul
Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Istoria nelitigioasă a procedurii, la acțiunea înaintată de ***:**

La 19 noiembrie 2020, ***** a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea în
contencios administrativ îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind
contestarea actului administrativ.

Expunerile litigioase și aspectele de drept ale reclamantului:

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 20.05.2017 prin Decretul
Președintelui Republicii Moldova publicat la data de 26.05.2017 în Monitorul Oficial
Nr. 162-170, art. Nr : 295, a fost numit în calitate de judecător la Judecătoria Cimișlia,
pe o perioada de 5 ani.

La data de 09.01.2020, în adresa Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă CSM a
fost înregistrată sesizarea depusă de către ***** privind atragerea sa la
răspunderea disciplinară în temeiul art.4 alin.(l) Legii cu privire la răspunderea
disciplinară.

La data de 16.07.2020 sub nr.15/5 de către Colegiul Disciplinar de pe lângă CSM a
fost adoptată Hotărârea prin care a fost respinsă plângerea depusă de către cet. *****
***** privind atragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului *****, din motive
ca nu s-a constatat abaterea disciplinară.

Ulterior, la data de 16.10.2020, ***** a depus contestație asupra Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă CSM din data de 16.07.2020.

La data de 03.11.2020 conform sintezei nr.27, pct.1 a fost adoptată Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost casată Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă CSM din data de 16.07.2020 cu constatarea abaterii disciplinare în baza art.4 alin.(l), lit.(b), (i) Legii privind răspunderea disciplinară a judecătorului, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de art.6 din aceeași lege sub formă de „mustrare”.

Cu referire la dezacordul asupra pretensei abateri disciplinare prevăzută de art.4 alin.(l), lit.(b) din Legea nr.178 din data de 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, indică reclamantul că, norma în cauză prevede că, constituie abatere disciplinară: adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte;

Astfel, la data de 17.09.2018, lichidatorul SRL„Dinamic textile” ***** a înaintat acțiune către ***** intervenient SRL„V&V ART,, privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei în mărime de 200045,00 lei.

Ulterior, la data de 31.05.2019 de către lichidatorul ***** a fost prezentată cererea de chemare în judecată concretizată, prin care s-a solicitat, anularea (constatarea nulității) contractului de vânzare-cumpărare din 08.02.2016, contractul de vânzare-cumpărare a utilajului prin care vânzătorul a înstrăinat (vândut) cumpărătorului utilajului prevăzut în actul de predare- primire nr. 01 din 08.02.2016. Repunerea părților în poziție inițială cu obligarea acestuia să plătească la contul de acumulare a debitorului deținut de către lichidator, suma de 605 500,00 lei. Amânarea achitării taxei de stat până la finalizarea cauzei în conformitate cu art. 6 al Legii cu privire la taxa de stat. Obligarea pârâtului ***** de a prezenta în ședința de judecată, contractului de vânzare-cumpărare din 08.02.2016 în original și bonului de plată.

În urma îndeplinirii actelor de procedura civilă, la data de 21.06.2019 a fost adoptată hotărârea prin care a fost admisă parțial acțiunea conform diaporitivului.

Cauza menționată, a fost examinată în baza normelor dreptului civil în vigoare până la modificările efectuate din data de 01.03.2019.

Ulterior, în urma declarării apelului asupra hotărârii menționate supra, la data de 04.12.2019 de către Curtea de Apel Comrat a fost adoptată decizie prin care a fost anulată hotărârea din data de 21.06.2019, cu restituirea în același complet de judecată, pentru examinarea cauzei în fond.

În urma anulării hotărârii judecătorești din data de 21.06.2019, în adresa Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă CSM a fost înregistrată sesizarea depusă de către ***** la data de 09.01.2020 privind atragerea la răspunderea disciplinară a

judecătorului *****, în temeiul art.4 alin.(1) Legii cu privire la răspunderea disciplinară, în baza faptelor indicate în Decizia Curții de Apel Comrat din 04.12.2019.

Deci, prin aplicarea sancțiunii disciplinare CSM s-a bazat pe Decizia Curții de Apel Comrat prin prisma, ca instanța de fond a aplicat eronat prevederile normelor de drept material și procesual.

Susține reclamantul că, în vederea încălcării normelor de drept procesual la adoptarea hotărîrii, în decizia instanței de apel este menționat că: „, la adoptarea hotărîrii, pîrîta ***** nu a fost citată legal, nu a fost prezentă la ședința de judecată, fiind admisă de către instanța de fond încălcarea dreptului la un proces echitabil”.

Indică reclamantul că, acest argument este unul contradictoriu cu probele aflate la dosar, care nu a fost ridicat și examinat de către membrii Plenului CSM, deoarece conform probelor din materialele dosarului se atestă contrariu și anume la f.d.-16-20; 34; 36-38; 63-64; 65-67; 69, precum și depunerea referinței la acțiune în cauza civilă cu nr.2i-24/18 (2 l-2i-2878-26092018).

Prin urmare, în temeiul art.102 alin. (4¹) în coroborare cu art.206 alin.(3) CPC, instanța a dispus examinarea cauzei în absența lui *****.

Cu referire la presupusa încălcare a dreptului procesual, precum că, la adoptarea hotărîrii instanța de fond în urma examinării cauzei a ieșit din limita cerințelor înaintate în acțiune, deoarece la caz, instanța de judecată a atribuit reclamantului o sumă de bani care el nu a cerut-o în cererea de chemare în judecată, concomitent repunînd părțile în situația inițială, fapt care contravine normelor procesual civile, indică reclamantul că, acest argument este unul contradictoriu conform acțiunii, actelor și probelor anexate la dosar prin faptul aflării bunurilor în posesia pârâtei, precum și suma invocată spre achitare nu a fost introdusă în casieria SRL ”Dinamic Textil,, în urma efectuării tranzacției, menționate de către aceasta, precum și lipsa dovezilor de achitarea prețului bunului, astfel, ne fiind îndeplinite condițiile legale prevăzute de art. 753 alin.(1) Cod civil, art.18 lit.a) și art. 83 lit. c) din Codul Fiscal.

Cu referire la presupusa încălcare a competenței, precum că, cauza a fost examinată conform normelor prevăzute de procedura civilă, pe când urma să fie examinată potrivit prevederilor Legii insolvenței, indică reclamantul că și acest argument este unul contradictoriu, or, conform art.5 alin.(2) Legii insolvenței, (redacția Legii de pînă la 16.09.2016), instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Astfel, chiar și în motivarea Deciziei Curții de Apel Comrat este indicat acest aspect.

Avînd în vedere faptul, că contractul de vânzare-cumpărare Nr.OI/KPO, încheiat între asociatul unic al SRL„Dinamic Textil” și ***** indicat în actul de

predare-primire a utilajului cu nr. 01, a fost încheiat la data 08 februarie 2016, sunt aplicabile prevederile Legii insolabilității/normele dreptului civil la data încheierii actului juridic.

Astfel, conform art. 2 alin.(1) Codul civil (redacția nr.1107-XV din 6 iunie 2002), (art.2 Cod civil redacția în vigoare la 1 martie 2019), stipulează, că legislația civilă determină statutul juridic al participanților la circuitul civil, temeiurile apariției dreptului de proprietate și modul de exercitare a acestuia, reglementează obligațiile contractuale și de altă natură, alte raporturi patrimoniale și personale nepatrimoniale dintre subiectele raporturilor juridice civile.

Deci, raporturile juridice civile între părți au fost inițiate conform Legii civile până la data de 01.03.2019, însa acțiunea a fost depusă după data intrării în vigoare a Codului civil din data de 02.03.2019, fiind astfel aplicabile prevederile art. 7 alin.(1),(2),(3) Codul civil (redacția nr.1107-XV din 6 iunie 2002), (art.8 Cod civil redacția în vigoare la 1 martie 2019), unde se menționează, că Legea civilă nu are caracter retroactiv, ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

În ce privește presupusa încălcare privind instituirea unui obstacol la realizarea drepturilor civile a participanților la proces cu privire la accesul liber la justiție și la un proces echitabil, acest fapt nu poate fi reținut deoarece, lui ***** i-a fost oferită posibilitatea și în privința acesteia au fost respectate toate drepturile prevăzute de art.55-56, 186 CPC. Totodată, fiind executată calea de atac cu apel prin prisma prevederilor art. 357 CPC.

Reclamantul își manifestă dezacordul și asupra pretenției abateri disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.(i) din Legea nr.178 din data de 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede că, constituie abatere disciplinară: încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Susține reclamantul că, acest argument este unul contradictoriu conform acțiunii, actelor și probelor anexate la dosar prin faptul aflării bunurilor în posesia pârâtei, precum și că suma invocată spre achitare nu a fost introdusă în casieria SRL „Dinamic Textil” în urma efectuării tranzacției menționate de către aceasta, precum și lipsa dovezilor de achitarea prețului bunului, astfel, nefiind întrunite condițiile legale prevăzute de art. 753 alin.(1) Cod civil, 18 lit.a), și art. 83 lit. c) din Codul Fiscal.

Cu referire la presupusa încălcare a competenței, precum că, cauza a fost examinată conform normelor prevăzute de procedura civilă, pe când urma să fie examinată potrivit prevederilor Legii insolabilității, reclamantul a reiterat că și acest argument

este unul contradictoriu, or, conform art.5 alin.(2) Legii insolvenței, (redacția Legii de până la 16.09.2016), instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Astfel, chiar și în motivarea Deciziei Curții de Apel Comrat este indicat acest aspect.

A mai reiterat reclamantul că, având în vedere faptul, că contractul de vânzare-cumpărare Nr.01/KPO, încheiat între asociatul unic al SRL „Dinamic Textil” și ***** indicat în actul de predare-primire a utilajului cu nr. 01, a fost încheiat la data 08 februarie 2016, sunt aplicabile prevederile Legii insolvenței/normele dreptului civil la data încheierii actului juridic.

Astfel, conform art. 2 alin.(1) Codul civil (redacția nr.1107-XV din 6 iunie 2002), (art.2 Cod civil redacția în vigoare la 1 martie 2019), stipulează, că legislația civilă determină statutul juridic al participanților la circuitul civil, temeiurile apariției dreptului de proprietate și modul de exercitare a acestuia, reglementează obligațiile contractuale și de altă natură, alte raporturi patrimoniale și personale nepatrimoniale dintre subiectele raporturilor juridice civile.

Deci, raporturile juridice civile între părți au fost inițiate conform Legii civile până la data de 01.03.2019, însă acțiunea a fost depusă după data intrării în vigoare a Codului civil din data de 02.03.2019, fiind astfel aplicabile prevederile art. 7 alin.(1),(2),(3) Codul civil (redacția nr.1107-XV din 6 iunie 2002), (art.8 Cod civil redacția în vigoare la 1 martie 2019), unde se menționează, că Legea civilă nu are caracter retroactiv, ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Relatează reclamantul că, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 03.11.2020, reprezintă act administrativ individual, defavorabil, ilegal, arbitrar și contrar principiilor de organizare judiciară, contrar principiul independenței puterii judecătorești și a judecătorului, înamovibilității, legalității răspunderii disciplinare. Astfel, soluția adoptată privind aplicarea sancțiunii sub forma de ”mustrare” contravine principiului independenței judecătorului, asigurat prin: a) procedura de înfăptuire a justiției; b) procedeele de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție; c) declararea inviolabilității lui; d) secretul deliberărilor și interzicerea de a cere divulgarea lui; e) stabilirea răspunderii pentru lipsa de stimă față de judecată, judecători și pentru imixtiune în judecarea cauzei.

Indică reclamantul că, în conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr. 947 din 19.07.1996, cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este prevăzut, că Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

Sușține reclamantul că, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 03.11.2020 a fost adoptată cu încălcarea prevederile art.2, art.25 alin.(l) lit.c), art.39 alin.(3), alin.(4), lit.(b) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost încălcat principiul cercetării din oficiu, care presupune că autoritatea publică înainte de a adopta un act administrativ individual este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu potrivit prevederilor art. 22 și 85 - 87 Codul Administrativ și să ofere posibilitate participanților la procedura administrativă să participe la cercetarea stării de fapt; înaintea emiterii unui act administrativ individual defavorabil participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Astfel, art 87 alin. (1) Codul administrativ, prevede, că autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate: a) să solicite informații de tot felul; b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora; c) să solicite acte și dosare; d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

Deasemenea menționează că, actul contestat este lipsit de elementul motivării, potrivit art. 118 alin.(1), (2), (3) din Codul administrativ.

Suplimentar, a subliniat reclamatul, că a informat CSM-ul că nu poate participa la ședința Plenului deoarece este antrenat în completul judiciar la examinarea cauzei penale excepțional de grave, fixate pentru data de 03.11.2020 orele 10.00, cauză care nu putea fi amânată.

Deasemenea indică reclamantul că, prin actul administrativ contestat a fost încălcat art. 116 alin. (1), (6) din Constituție, acesta vine în contradicție evidentă și cu prevederile art. 123 alin. (1) din Constituție și cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Solicitările reclamantului ***:**

- anularea hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 emise în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia.

Istoria nelitigioasă a procedurii la acțiunea înaintată de *** *****:**

La 6 ianuarie 2021, ***** ***** a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea în contencios administrativ îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea actului administrativ.

Expunerile litigioase și aspectele de drept ale reclamantului:

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în procedura judecătorească *****se află cauza privind procedura insolvenței SRL „Dinamic Textiles”. În cadrul acestei proceduri administratorul insolvenței a introdus o acțiune prin care a Solicitat:

- Repunerea părților în poziția inițială cu restituirea bunurilor indicate în contractul din 08.02.2016 iar în cazul imposibilității de restituire a bunurilor obligarea acestuia să plătească la contul de acumulare al debitorului, suma de 605500 lei.

Prin hotărârea din 21 iunie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de către reprezentantul debitorului insolvent SRL„Dinamic Textil,, ÎCS, lichidatorul autorizat ***** către ***** **, intervenient SRL„V&V ART” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei, a fost admisă parțial. S-au aplicat efectele nulității absolute, ca fiind contrare legii, asupra contractului de vânzare-cumpărare din 08.02.2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08.02.2016 încheiat între SRL„Dinamic Textil” și ***** **.

S-au repus părțile în poziția inițială cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 08.02.2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08.02.2016 încheiat între SRL„Dinamic Textil” și ***** **.

De asemenea s-a dispus încasarea din contul ***** **, în contul de acumulare a debitorului SRL„Dinamic Textil” a sumei de 605 500,00 lei, precum și s-a încasat din contul ***** ** în folosul statului, taxa de stat în mărime de 18 165,00 lei (optsprezece mii una sută șaiszeci și cinci lei, 00 bani).

Indică reclamanta că, hotărârea instanței depășește limitele cererii ori prin hotărâre s-a dispus ca suma de 605 500 lei se fie încasată din contul său, însă un asemenea capăt de cerere nu a existat.

De asemenea menționează că, instanța de judecată a depășit limitele cererii de chemare în judecată, aceasta fiind în contradicție cu principiul fundamental al procesului civil care garantează imparțialitatea instanței.

Indică reclamanta că, rezultatul ședinței și hotărârea instanței nu a fost publicată pe site-ul instanțelor judecătorești, hotărârea nu a fost trimisă prin poștă fapt care a fost făcut fie intenționat, fie din neglijență, lucru care a făcut imposibilă contestarea în termen a hotărârii, mai ales că în hotărâre a fost indicat eronat că termenul de atac este de 30 zile.

Menționează reclamanta că, art. 5 lit. g) al Legii insolvenței prevede că, principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolvenței/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.

Prin urmare constată că judecătorul *****a depășit competențele sale stabilite prin lege ca judecător al procedurii de insolvență, ori în această calitate

acesta nu putea să dispună încasarea unor mijloace financiare, acest fel de litigiu fiind de competența instanței de drept comun.

Consideră reclamanta că, sancțiunea aplicată față de magistrat este una extrem de blînda, nu ține cont de gravitatea încălcării comise deoarece decizia judecătorească menționată compromite actul de justiție, îi prejudiciază grav drepturile și interesele patrimoniale, îi afectează extrem de grav situația personală și profesională și nu descurajează nici magistratul vizat, nici alți magistrați să continue conduite ilegale și să încalce drepturi și libertăți fundamentale ale justițiabililor.

Solicitările reclamantei ***:**

- anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul *****, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere”.

Aspecte procesuale relevante speței:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2021, s-a dispus conexarea într-un singur proces a cauzei intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-1/21), cu cauza intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-177/20), pentru a fi examinate într-un singur proces, dosarul fiindu-i atribuit nr. 3-177/20.

Expunerile pîrîtului asupra aspectelor de drept și de fapt ale acțiunilor în contencios administrativ:

Poziția părții pîrîte asupra acțiunii înaintate de ***:**

Prin referința depusă partea pîrîta Consiliul Superior al Magistraturii a indicat că, la 9 ianuarie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat sesizarea depusă de ***** , prin care a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit.b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014, pentru incompetență și intenție directă de a adopta o hotărâre judecătorească contrară normelor legale.

Autorul sesizării a indicat că magistratul vizat a admis abateri disciplinare la examinarea cauzei de insolvență intentate față de SRL „Dinamic Textiles”, și anume prin adoptarea unui act judecătorec prin care s-a dispus încasarea de la ***** a sumei de 605 500 de lei, fapt pentru ce urmează a fi atras la răspundere în baza Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin rezoluția inspectorului-judecător de începere a procedurii disciplinare din 10 februarie 2020 a fost dispusă pornirea procedurii disciplinare și demararea cercetării disciplinare în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia, în baza art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Urmare a efectuării verificărilor de rigoare, la 5 mai 2020 a fost întocmit Raportul Inspecției judiciare pe marginea controlului întreprins la sesizarea declarată pe *****.

Inspectorul-judecător, analizând faptele și circumstanțele expuse în sesizare, luând în considerare datele din PIGD, având în susținere dispozițiile art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă, prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului, alte acte normative naționale și internaționale, a constatat că în acțiunile judecătorului *****persistă o bănuială rezonabilă de comitere a abaterilor disciplinare, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume, adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Raportul Inspecției judiciare, împreună cu materialele relevante, au fost remise Colegiului disciplinar pentru examinare prin prisma art. 26 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin Hotărârea Plenul Colegiului disciplinar nr.15/5 din 16 iulie 2020 s-a încetat procedura disciplinară intentată în baza sesizării depuse de ***** în privința Judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, din motiv că nu fost comisă abatere disciplinară.

La 16 octombrie 2020, ***** a contestat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, solicitând anularea hotărârii, atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prin emiterea hotărârii contrare legii, a prejudiciat imaginea justiției.

Prin hotărârea Plenului CSM nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 s-a admis contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020. S-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a constatat comiterea abaterilor disciplinare de judecătorul *****de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de „muștrare”.

Susține partea pârîtă că, procedura de adoptare a hotărârii este descrisă în art.24 din Legea Consiliului Superior al Magistraturii.

De asemenea, invocînd prevederile art. 22 alin. (4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii; art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și i), art. 34 alin. (5), art. 39 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor; pct. 6 al Hotărârii Curții

Constituționale din 14 decembrie 2010; pct. 8 al Hotărârii Curții Constituționale din 7 iunie 2011; art. 1 și 15 al Legii cu privire la statutul judecătorului; art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale pîrîtul a menționat că, hotărârea contestată este una clară, certă, motivată, corectă, legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele legale, în care s-a expus pe îndelete asupra motivelor care au condus la soluția respectivă, iar alegațiile aduse de reclamantul ***** precum că Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03.11.2020, reprezintă act administrativ individual, defavorabil, ilegal, arbitrar și contrar principiilor de organizare judiciară sunt irelevante și neprobate.

Remarcă pîrîtul că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 11 (unsprezece) voturi „pro”, a hotărât a admite contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 și de a adopta o nouă hotărâre, prin care se constată comiterea abaterilor disciplinare de magistratul ***** de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014, cu aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. b) sub formă de „muștrare”.

Astfel, fiecare membru al Plenului CSM aplicând dreptul discreționar în procesul de soluționare a chestiunii vizate de contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința acțiunilor judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia, a dispus de împuterniciri discreționare, atribuite prin lege. Or, art. 10 al Legii cu privire la CSM, presupune exprimarea votului „PRO” sau „CONTRA”, pentru soluționarea chestiunilor examinate în ședința CSM, care este un drept exclusiv al membrului CSM.

Consiliul Superior al Magistraturii punctează că chestiunea ce vizează răspunderea disciplinară a judecătorilor și sancționarea acestora, se examinează *per ansamblu*, la caz, luându-se în considerare alături de contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.15/5 din 16 iulie 2020 și Raportul Inspecției judiciare pe marginea controlului întreprins la sesizarea declarată de *****.

Precizează reprezentantul părții pîrîte că, urmează a fi apreciat critic alegația reclamantului precum că adoptarea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03.11.2020 a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.2, art.25 alin.(1) lit.c), art.39 alin.(3), alin.(4), lit.b) din Legea nr.178 din data de 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, Judecătorul ***** fiind informat despre data, ora și locul examinării contestației împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a prezentat, însă a depus o cerere prin intermediul poștei electronice, prin care a solicitat examinarea contestației ***** în lipsa lui.

Astfel, în urma examinării cererii magistratului de examinare a contestației în lipsa sa, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu 9 (nouă) voturi „pro” și 2 (două) voturi „contra”, a dispus examinarea contestației în lipsa judecătorului *****.

Deasemenea susține că, nu pot fi reținute nici argumentele reclamantului *****, precum că la emiterea hotărârii contestate a fost încălcat principiul cercetării din oficiu, potrivit prevederilor art. 22 și 85 - 87 Codul Administrativ și să ofere posibilitate participanților la procedura administrativă să participe la cercetarea stării de fapt.

Or, existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare în acțiunile judecătorului *****, sub aspectul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor se atestă din materialul probator al procedurii disciplinare cercetate în cadrul ședinței Plenului CSM, și anume:

- prin cererea de chemare în judecată inițială și ulterior concretizată, reclamantul a solicitat anularea (constatarea nulității) contractului de vânzare-cumpărare din 8 februarie 2016, repunerea părților în poziție inițială, cu restituirea bunurilor indicate în contractul din 8 februarie 2016, iar în cazul imposibilității restituirii bunurilor, obligarea achitării sumei de 605500 lei în contul de acumulare a debitorului.

- prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul debitorului insolubil SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat ***** împotriva ***** intervenient accesoriu SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziție inițială, cu încasarea sumei. Au fost aplicate efectele nulității absolute, ca fiind contrare legii, asupra contractului de vânzare-cumpărare a utilajului din 8 februarie 2016 și actul de predare-primire nr. 01 din 8 februarie 2016 încheiat între SRL „Dinamic Textil” și *****. Au fost repuse părțile în poziție inițială, cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare- cumpărare din 8 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și în actul de predare-primire nr. 01 din 8 februarie 2016 încheiat între SRL „Dinamic Textil” și *****. S-a încasat de la ***** în contul de acumulare a debitorului SRL „Dinamic Textil” suma de 605 500 de lei și taxa de stat în mărime de 18 165 lei. Restul pretențiilor au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

- prin decizia Curții de Apel Comrat din 4 decembrie 2019, s-a admis recursul declarat de ***** reprezentată de Odobescu Alexandru, s-a casat hotărârea a Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 21 iunie 2019 și s-a restituit cauza la rejudecare.

Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că, în cauza menționată, reclamantul prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de concretizare a cerințelor a solicitat încasarea sumei, doar în cazul în care va fi imposibilă restituirea bunurilor, însă instanța de judecată a dispus și restituirea bunurilor, dar și încasarea sumei de 605 500 lei.

În asemenea împrejurări, contrar normelor Codului de procedură civilă, judecătorul *****a ignorat solicitările reclamantului, prin faptul că s-a pronunțat asupra unei pretenții care nu a fost înaintată. Or, potrivit prevederilor art. 239 și 240 ale Codului de procedură civilă, hotărârea trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces și să răspundă în mod expres la toate cerințele și obiecțiile formulate de apelant și intimat. Astfel, formulările din conținutul hotărârii trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

Aderent, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii examinând legalitatea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar prin prisma temeiului de la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178, ce vizează acțiunile judecătorului *****, a stabilit că faptele expuse în contestație au atins nivelul de gravitate al unei abateri disciplinare și reprezintă în sine un factor determinat pentru stabilirea existenței abaterii disciplinare imputate. Or, din materialele cauzei disciplinare rezultă că au fost identificate circumstanțe care ar demonstra că magistratul *****, în calitatea sa de judecător specializat pentru examinarea cauzelor de insolvență, intenționat sau cu rea-credință în lipsa justificării acestora, a acționat în detrimentul unei părți.

Subsidiar, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii examinând legalitatea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar prin prisma temeiului de la art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178, ce vizează acțiunile magistratului *****, a considerat că, în acțiunile magistratului se conturează existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare sub aspectul art. 4 lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, din conținutul hotărârii adoptate de judecătorul *****se deduce că, ultimul a examinat litigiul dat prin prisma normelor Codului de procedură civilă, fără a ține cont de faptul că pentru categoria dată de litigii există o lege specială, Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, astfel încât instanța de recurs a constatat examinarea cauzei cu încălcarea competenței, inclusiv cu încălcarea dreptului la un recurs efectiv, inducând în eroare partea adversă, referitor la termenul de contestare a actului judecătoresc. La caz, Curtea de Apel Comrat a constatat indubitabil că magistratul *****la examinarea cauzei de insolvență, nu s-a conformat prevederilor legale, prin urmare a aplicat eronat legea, fapt ce a condus la emiterea unei hotărâri contrare legii.

În aceste circumstanțe notează reprezentantul părții, că pentru a constata abaterea disciplinară de încălcare a normelor imperative, după cum este prevăzut de Legea nr. 178, nu este obligatoriu de a stabili intenția judecătorului, ci e suficient de a demonstra că judecătorul a fost neglijent în aplicarea normei. Judecătorul se prezumă că știe legea, de aceea intenția nu contează la aplicarea normelor imperative.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii susține că, aplicarea normelor imperative nu reprezintă opinia, discreția sau intima convingere a judecătorului. Aplicarea normelor imperative urmează a fi efectuată în baza unor reguli stabilite de

lege. Dacă o normă nu este clară sau permite discreția judecătorului, atunci aceasta nu ar putea fi calificată ca normă imperativă și, respectiv, nu ar putea fi angajată răspunderea disciplinară.

Prin urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, examinând legalitatea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar prin prisma temeiului din art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178, ce vizează acțiunile judecătorului *****, a stabilit că acțiunile magistratului nu au fost ghidate de anumite motive plauzibile în acest sens, fapt ce a limitat părțile în proces la dreptul de contestare a hotărârii în termenul stabilit.

În susținerea poziției exprimate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a opinat că, la examinarea contestației depuse de ***** *****, Plenul Colegiului disciplinar nu s-a conformat prevederilor legale vizate supra, iar drept consecință, nestabilind cumulul de condiții care pot antrena atragerea la răspundere disciplinară a unui judecător, a dispus neîntemeiat încetarea procedurii.

La fel, menționează reprezentantul pârîului că, urmează a fi apreciate ca fiind declarative argumentele reclamantului ***** precum că hotărârea contestată nu întrunește condițiile unui act administrativ individual motivat, or, hotărârea contestată cuprinde motivarea completă în sensul art. 118 Cod administrativ, precum motivarea în drept și în fapt, inclusiv descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.,.

De asemenea subliniază reprezentantul pârîului că, în hotărârea contestată a fost indicat explicit numărul de voturi a membrilor CSM, cu drept de vot, prezenți la ședință, exprimate pentru admiterea contestației depusă de ***** ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, și adoptarea unei noi hotărâri, prin care s-a constatat comiterea abaterilor disciplinare comise de ***** de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”, inclusiv motivarea în drept și în fapt, descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

Solicită reprezentantul pârîului respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Plenului CSM nr.320/27 din 03 noiembrie 2020, ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la acțiunea înaintată de ** *****, Consiliul Superior al Magistraturii*** a indicat că, consideră că acțiunea în contencios administrativ urmează a fi declarată inadmisibilă sau respinsă ca fiind neîntemeiată, din următoarele motive.

Referitor la admisibilitatea acțiunii, reprezentantul pârîului invocând prevederile art.,art.5, 17, 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a indicat că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu

căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

La acest capitol, subliniază că, prin prezenta acțiune se solicită în principal, anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii cu nr.27 din data de 03.11.2020 privind admiterea contestației ***** împotriva Hotărârea plenului Colegiul Disciplinar cu nr.15/5 din 16.07.2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată cu aplicarea față de magistratul *****a sancțiunii sub formă de concediere, din considerentul că sancțiunea aplicată față de magistrat este una extrem de blândă, nu ține de gravitatea încălcării comise deoarece decizia judecătorească adoptă de acesta compromite actul de justiție, i-a prejudiciat grav drepturile și interesele patrimoniale, i-a afectat extrem de grav situația personală și profesională și nu descurajează nici magistratul vizat, nici alți magistrați să continue conduite ilegale și să încalce drepturi și libertăți fundamentale ale justițiabililor.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările susmenționate, conchide reprezentantul pârîtului asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de ***** deoarece aceasta nu a prezentat nici un argument fondat prin care să motiveze și să justifice explicit în plan procesual care sunt în concret drepturile acesteia atinse prin adoptarea hotărârii contestate.

De asemenea, remarcă reprezentantul pârîtului că, reclamanta invocă în cererea de chemare în judecată că sancțiunea disciplinară aplicată judecătorului *****, sub formă de „mustrare”, este una extrem de blândă și nu ține de gravitatea încălcării comise.

În această ordine de idei, relevă reprezentantul pârîtului că, normele legale (art.3, 17, 20, 38 alin. (2), 39 și 207, 189 alin. (1) Cod administrativ), interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

Astfel fiind, conchide reprezentantul pârîtului că acțiunea în contencios administrativ înaintată de către ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a hotărârii Plenului CSM nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, urmează a fi declarată inadmisibilă.

Cu referire la fondul acțiunii, reprezentantul pârîtului a indicat că, procedura de adoptare a hotărârii este descrisă în art.24 din Legea Consiliului Superior al Magistraturii.

Consiliul Superior al Magistraturii consideră că hotărârea contestată este una clară, certă, motivată, corectă, legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele

legale, în care s-a expus pe îndelete asupra motivelor care au condus la soluția respectivă, iar alegațiile aduse de reclamantă în susținerea acțiunii declarate sunt irelevante și neprobate.

Consiliul Superior al Magistraturii punctează că chestiunea ce vizează răspunderea disciplinară a judecătorilor și sancționarea acestora, se examinează *per ansamblu*, la caz, luându-se în considerare alături de contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.15/5 din 16 iulie 2020, și Raportul Inspecției judiciare pe marginea controlului întreprins la sesizarea declarată de *****.

Astfel, potrivit art.23 Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, verificarea sesizării reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte date concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare.

Indică reprezentantul pârîului că, urmează a fi apreciată critic alegația reclamantei cu referire la sancțiunea disciplinară aplicată, or, eliberarea din funcția de judecător reprezintă încetarea de drept a împuternicirilor judecătorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare grave sau repetate.

La caz, însă s-a constatat existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare în acțiunile judecătorului *****, sub aspectul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Menționează reprezentantul pârîului că, în ședința Plenului CSM a fost determinată natura faptei comise și consecințele produse urmare a încălcărilor disciplinare admise, sub toate aspectele, fiindu-le dată apreciere prin prisma prevederilor legale, drept urmare fiind stabilit că judecătorul *****, la adoptarea hotărîrii din 21 iunie 2019 prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul debitorului insolubil SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat ***** împotriva ***** intervenient accesoriu SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, cu repunerea părților în poziție inițială și cu încasarea sumei, din neglijență gravă, a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale ***** **, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, încălcând normele imperative ale legislației.

Subsidiar, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, examinând legalitatea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar prin prisma temeiului din art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178, ce vizează acțiunile judecătorului *****, a stabilit că acțiunile magistratului nu au fost ghidate de anumite motive plauzibile în acest sens, fapt ce a limitat părțile în proces la dreptul de contestare a hotărârii în termenul stabilit.

Așadar, remarcă reprezentantul pârîului că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 11 (unsprezece) voturi „pro”, a hotărât a admite contestația depusă de ***** ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar

nr. 15/5 din 16 iulie 2020 și de a adopta o nouă hotărâre, prin care se constată comiterea abaterilor disciplinare de magistratul *****de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cu aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. b) sub formă de „muștrare”.

În acest context, a mai accentuat reprezentantul pârâtului că, reclamanta este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar al membrilor CSM, cu drept de vot, în sensul art. 137 Cod administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Astfel, fiecare membru al Plenului CSM aplicând dreptul discreționar în procesul de soluționare a chestiunii vizate de contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința acțiunilor judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, a dispus de împuterniciri discreționare, atribuite prin lege.

Prin urmare, contrar afirmațiilor reclamantei, apreciază reprezentantul pârâtului că, sancțiunea disciplinară aplicată prin hotărârea CSM nr.320/27 din 03 noiembrie 2020 drept una corectă, iar hotărârea nominalizată ca fiind motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept.

În lumina celor expuse, reprezentantul pârâtului solicită decalarea ca fiind inadmisibilă sau respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea parțială a hotărârii Plenului CSM nr.320/27 din 03 noiembrie 2020, ca fiind neîntemeiată.

Explicațiile participanților la proces prezentate în cadrul ședinței de judecată:

Reclamanta ***** și reprezentantul său, avocatul Tănase Constantin, în ședința de judecată a susținut integral argumentele indicate în cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Recalamantul *****, – în ședința instanței de judecată nu s-au prezentat din motive necunoscute, deși a fost înștiințat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, despre motivele neprezenței nu a informat instanța, nu a înaintat în condițiile art. 206 CPC cerere de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa sa, motiv din care, pornind de la reglementările art.218 lit. d) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența acestuia.

Reprezentantul părții pârâte – Consiliul Superior al Magistraturii – în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Motivele hotărârii:

Acțiunea înaintată de ***** este inadmisibilă iar acțiunea înaintată de ***** este admisibilă și întemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare de

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la inadmisibilitatea acțiunii înaintate de ***:**

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 2. Reglementarea raporturilor administrative

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Articolul 3. Scopul legislației administrative

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Articolul 17. Dreptul vătămat

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. Accesul liber la justiție

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189. Înaintarea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor **Consiliului Superior al Magistraturii**, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. 40 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014, Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate.

În temeiul normelor enunțate se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Articolul 207. Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ

(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi expusă vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (*cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)*).

Completul judiciar reiterează că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ îl constituie **revendicarea încălcării unui drept propriu**, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea încălcării unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, iar acțiunea în contencios administrativ formulă în fața instanței, urmând să contribuie la repunerea persoanei în acest drept.

La acest capitol, instanța de judecată reține că, prin prezenta acțiune ***** solicită anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din data de 03.11.2020 privind admiterea contestației ***** împotriva Hotărârea plenului Colegiul Disciplinar cu nr. 15/5 din 16.07.2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată cu aplicarea față de magistratul *****a sancțiunii sub formă de concediere, reclamanta invocând faptul că: *„sancțiunea aplicată față de magistrat este una extrem de blândă, nu ține de gravitatea încălcării comise deoarece decizia judecătorească adoptă de acesta compromite actul de justiție, i-a prejudiciat grav drepturile și interesele patrimoniale, i-a afectat extrem de grav situația personală și profesională și nu descurajează nici magistratul vizat, nici alți magistrați să continue conduite ilegale și să încalce drepturi și libertăți fundamentale ale justițiabililor.”*

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările susmenționate, Completul judiciar conchide asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoane terțe magistratul *****cu privire la anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii cu nr.27 din data de 03.11.2020 privind admiterea contestației ***** împotriva Hotărârea plenului Colegiul Disciplinar cu nr.15/5 din 16.07.2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată cu aplicarea față de magistratul *****. Aceasta deoarece reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) Cod administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume:

- ***existența vătămării/încălării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și***
- ***vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.***

Cu toate acestea, la caz, reclamanta ***** nu a prezentat nici un argument fondat prin care să motiveze și să justifice explicit în plan procesual care sunt în concret drepturile acesteia atinse prin adoptarea hotărârii contestate.

De asemenea, Completul judiciar statuează că, la caz, în privința reclamantei ***** nu suntem în prezența unui act administrativ individual defavorabil emis de Consiliul Superior al Magistraturii, prin prisma art.11 Cod administrativ. Or, reclamanta invocă în cererea de chemare în judecată că Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii cu nr.27 din data de 03.11.2020 prin care s-a admis contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a constatat comiterea abaterilor disciplinare de judecătorul *****de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de „muștrare”, pe motiv că, sancțiunea aplicată față de magistrat este una extrem de blândă și nu ține de gravitatea încălcării comise.

În acest context, Completul judiciar ține să menționeze că, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, nu este suficient ca partea să fie o persoană interesată față de o decizie dintr-un act administrativ, ca să poată înainta o acțiune în contencios administrativ, or pentru a înainta o acțiune în contencios administrativ, **persoana trebuie să facă dovada încălcării unui drept concret al său pe care-1 revendică**, iar prin acțiunea formulată să se urmărească reabilitarea de-facto și de-jure a dreptului pretins lezat.

În speță, însă reclamanta, nu a demonstrat că i-a fost vătămat un drept concret și real identificat în sensul art.17 Cod administrativ prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii, care la caz a emis Hotărârea nr. 320/27, din 3 noiembrie 2020, cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, prin care a fost admisă contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care s-a constatat comiterea abaterilor disciplinare de judecătorul *****de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „muștrare”.

Or, fiind somată în acest sens în ședința judiciară, pentru a identifica esența dreptului vătămat, partea reclamantă a invocat, că urmare a hotărârii emise de magistrat, care ulterior a fost casată prin decizia Curții de Apel Comrat, au rămas sub sechestrul executorului judecătoresc activele întreprinderii SRL „V&V ART” și urmare a acestui fapt suportă pînă în prezent prejudicii materiale considerabile.

Pornind de la analiza acestor concretizări ale poziției părții reclamante, Completul judiciar ține să menționeze că, acțiunea în contencios are menirea de a oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar în nici un caz nu poate fi pornită ca o modalitate prin care să se urmărească blocajul

activității autorităților publice sau antrenarea fără motiv în acțiuni judiciare pentru motive de insatisfacție generală.

Totodată, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămările aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art. 53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică.

Astfel, potrivit 53 alin. (1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Protecția drepturilor și libertăților omului împotriva activității ilegale a autorităților publice își are suportul și în actele internaționale referitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art. 8, stabilește: „Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege”.

La rândul său, Pactul cu privire la drepturile civile și politice în art. 2 alin. (3) lit. a) prevede: „Statele se angajează să garanteze ca orice persoană, ale cărei drepturi sau libertăți recunoscute de prezentul pact au fost violate, va dispune de o cale de recurs efectivă, chiar atunci când încălcarea a fost comisă de persoane acționând în exercițiul funcțiilor lor oficiale”. Totodată, în art. 9 Pactul stabilește: „Orice individ care a fost victima unei arestări sau detențiuni ilegale are drept la o despăgubire”.

Reglementări similare conține în acest sens și Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia (art. 13): „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

După cum a fost enunțat mai sus, în cazul în care persoana este vătămată în drepturile sale prin acte administrative, ea poate să se apere recurgând la pârghiile și instrumentele oferite de legislația administrativă, care potrivit art. 3 din Codul administrativ „are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

Reiterînd, Completul judiciar conchide că, calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă și care poate fi restabilit prin hotărîrea pronunțată în caz de admitere a acțiunii.

Completul judiciar reține că, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Astfel, Colegiul reține cu titlu de principiu că reglementările Codului administrativ promovează acțiunile de contencios administrativ valorificate de persoane în apărarea drepturilor subiective și nicidecum nu admite *actio popularis* sau acțiuni menite să declanșeze un control judecătoresc obiectiv ale actelor administrative. Instanța de judecată nu este un agent de constatare în contenciosul administrativ, nu exercită control *in abstracto* ci *in concreto*, care prin esență reprezintă **un control de legalitate asupra activității administrative a autorităților publice coraportat la un drept legitim ce aparține unei persoane concrete**. A nu se confunda drepturile subiective de drepturile obiective.

Pornind de la argumentele expuse, Completul va deduce concluzia certă că orice interes legitim ce face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ se condiționează de justificarea interesului de a promova această acțiune, dar nu orice interes de a promova o acțiune vizează interesul legitim, promovarea unei acțiuni în justiție în contencios administrativ fiind condiționată de revendicarea dreptului concret subiectiv vătămat. Or, pentru ca un pretins interes să devină drept subiectiv, este absolut necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creieze, în temeiul legii, o obligație în sarcina subiectului pasiv de a face o anumită activitate sau de a păstra o atitudine de obstentațiune. De aceea, declanșând mecanismul administrativ cât și judiciar în cadrul procedurilor de contencios administrativ, reclamantul este obligat să dovedească atât interesul, cât și aparența de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul subiectiv pretins a fi vătămat să fie identificat real, actual și personal.

În contextul celor menționate, instanța de judecată reține că, prevederile legale precitate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii contestare, reclamantii trebuie să revendice un drept subiectiv al său personal – vătămat, și această condiție fiind prioritară - sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

În lumina celor expuse, instanța de judecată va declara inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul *****, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere”.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii înaintate de ***:**

Completul judiciar atestă că actul administrativ contestat de reclamant-Hotărîrea CSM cu privire la contestarea Hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, este un act defavorabil reclamantului, în temeiul acesteia, fiind constată comiterea abaterilor disciplinare de judecătorul *****de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și și fiind aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”.

Conform art. 40 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014, Hotărîrile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărîre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărîrii motivate.

Potrivit art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Reieșind din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului *****este una în contestare, or, ultimul solicită anularea hotărîrii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, **dacă legea nu prevede altfel**. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, **dacă legea nu prevede procedura prealabilă**.

Completul judiciar reține că, *****a contestat Hotărîrea CSM nr.27 din 03 noiembrie 2020 în instanța de contencios administrativ la 17 noiembrie 2020.

Ținînd cont de prevederile art. 163 lit. c), art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, coroborat cu prevederile art. 40 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că acțiunea în contencios administrativ depusă de *****, este exceptată de la respectarea procedurii prealabile și a fost depusă cu respectarea termenului legal stabilit, considerent din care se va expune în continuare asupra fondului acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii:

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă

una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu raportare la litigiul dedus judecătii, relevante speței sunt următoarele prevederi legale:

Constituția RM:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 116 Statutul judecătorilor

(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

(2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sînt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă, stabilit în condițiile legii.

(6) Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.

Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544-XIII din 20.07.1995:

Articolul 1. Judecătorul, purtător al puterii judecătorești

(1) Puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri.

(2) Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

(3) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii.

(4) Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului

Articolul 15. Obligațiile judecătorilor

(1) Judecătorii sînt obligați:

- a) să fie imparțiali;
- b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora;
- c) să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației;

Articolul 21. Răspunderea disciplinară a judecătorilor

(1) Judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

La 1 ianuarie 2015, a intrat în vigoare Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor din 25 iulie 2014. Potrivit Notei Informative care însoțește proiectul, legea și-a propus să creeze un sistem efectiv și transparent de tragere la răspundere disciplinară a judecătorilor – definind clar acțiunile sau inacțiunile ce constituie abateri disciplinare, reglementând proporționalitatea sancțiunilor disciplinare, fortificând calitatea procedurilor disciplinare, fără ca acest sistem să influențeze sau să interfereze cu activitatea judecătorului de înfăptuire a justiției.

Astfel, prevederi relevante speței din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014, sunt următoarele:

Articolul 2. Principiile procedurii disciplinare privind judecătorii

Procedura disciplinară privind judecătorii se bazează pe principiile:

- a) legalității;
- b) respectării independenței justiției;
- c) echității procedurii;
- d) proporționalității dintre abaterea disciplinară comisă și sancțiune;
- e) transparenței.

Articolul 3. Temeiurile răspunderii disciplinare

Judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.

Articolul 4. Abaterile disciplinare

(1) Constituie abatere disciplinară:

- b) adoptarea unei hotărîri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte;
 - i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Articolul 4¹. Noțiunile de intenție și de neglijență gravă

(1) Se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o

faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective.

(2) Se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiată că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.

Articolul 6. Sancțiunile disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt: a) avertismentul; b) mustrarea; c) reducerea salariului; d) eliberarea din funcția de judecător.

(4) Mustrarea constituie critica, exprimată în formă scrisă, privind faptele comise de judecător. Termenul de acțiune a mustrării este de 2 ani.

(6) Eliberarea din funcția de judecător reprezintă încetarea de drept a împuternicirilor judecătorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare grave sau repetate. Propunerea de eliberare din funcția de judecător este înaintată de Consiliul Superior al Magistraturii în modul stabilit de lege.

Articolul 7. Condițiile și consecințele aplicării sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare se aplică judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției.

Articolul 34. Examinarea cauzei disciplinare în colegiul disciplinar

(1) Ședințele colegiului disciplinar sînt publice, cu excepția cazurilor în care colegiul decide, din oficiu sau la solicitarea judecătorului vizat în cauza disciplinară, examinarea cauzei în ședință închisă în interesul respectării ordinii publice sau securității naționale sau cînd este necesară protecția vieții private a participanților la procedura disciplinară.

(2) Președintele ședinței anunță deschiderea ei și dă citire componenței colegiului disciplinar. Pînă la începerea examinării cauzei, părțile au dreptul să declare cereri de recuzare membrilor colegiului, care sînt examinate de plenul colegiului disciplinar.

(3) Examinarea cauzei disciplinare începe cu susținerea de către inspectorul-judecător a raportului privind rezultatele verificării sesizării.

(4) În cazul în care judecătorul sau reprezentantul acestuia participă la examinarea cauzei, audierea explicațiilor judecătorului sau a reprezentantului acestuia este obligatorie. Pe parcursul ședinței, judecătorul are dreptul să formuleze în orice moment demersuri și să dea explicații suplimentare. La decizia colegiului disciplinar pot fi audiate și alte persoane, invitate atât la propunerea judecătorului, cât și a colegiului disciplinar pot fi studiate documentele și materialele din dosar sau cele prezentate suplimentar de participanții în cauza disciplinară.

(5) Cauza disciplinară se examinează doar în limitele raportului inspecției judiciare, întocmit în conformitate cu prevederile art.26 alin.(2).

Articolul 39. Contestarea hotărârii colegiului disciplinar

(1) Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile.

(2) contestațiile se examinează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării lor la Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) Data, ora și locul examinării contestației se comunică din timp persoanei care a depus sesizarea și judecătorului vizat.

(4) După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide:

- a) menținerea fără modificare a hotărârii colegiului disciplinar;
- b) admiterea contestației și adoptarea unei noi hotărâri. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare sînt aplicabile și pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

Prevederi relevante speței din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nr. 947-XIII din 19.07.1996, sunt următoarele:

Articolul 22. Examinarea contestațiilor împotriva hotărârilor organelor specializate

(1) Contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor se examinează în cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării lor în Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Data, ora și locul examinării contestațiilor se comunică din timp persoanelor interesate.

(3) După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide:

- a) menținerea fără modificare a hotărârilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor, ale colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor;
- c) admiterea contestației și remiterea hotărârii spre reexaminare colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor sau, după caz, colegiului de evaluare a performanțelor

judecătorilor, în cazul în care s-a constatat încălcarea procedurii de selectare sau de evaluare.

(4) Contestațiile împotriva hotărîrilor adoptate de colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Articolul 24. Adoptarea de hotărîri

(1) Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărîri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărîrilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot."

(2) Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărîrea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

(4) În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărîre fără a i se da citire.

(5) În cazul în care Consiliul Superior al Magistraturii își exercită atribuțiile prevăzute la art.22 alin.(4), membrul Consiliului care a înaintat sesizarea privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare nu participă la deliberare.

Instanța de judecată menționează că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 193 din 20.05.2017, *****a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Cimișlia, pe un termen de 5 ani. (f.d. 9, Vol.I)

La 9 ianuarie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat sesizarea depusă de ***** , prin care a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pentru incompetență și intenție directă de a adopta o hotărâre judecătorească contrară normelor legale.

Autorul sesizării a indicat despre existența în procedura judecătorului *****a cauzei de insolvență intentate față de SRL „Dinamic Textiles”, în cadrul căreia administratorul procesului de insolvență, ***** , a solicitat repunerea părților în poziție inițială, cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 8 februarie 2016, iar în cazul imposibilității de restituire a bunurilor, de a obliga achitarea sumei de 605 500 de lei în contul de acumulare al debitorului.

În urma examinării cauzei de insolvență, Judecătoria Cimișlia, sediul Central, prin hotărârea din 21 iunie 2019 a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul debitorului insolvent SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat ***** împotriva ***** , intervenient accesoriu SRL „V&V ART” privind

anularea actelor juridice, repunerea părților în poziție inițială, cu încasarea sumei. Au fost aplicate efectele nulității absolute, ca fiind contrare legii, asupra contractului de vânzare-cumpărare a utilajului din 8 februarie 2016 și actul de predare-primire nr. 01 din 8 februarie 2016 încheiat între SRL „Dinamic Textil” și *****. Au fost repuse părțile în poziție inițială, cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 8 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și în actul de predare-primire nr. 01 din 8 februarie 2016 încheiat între SRL „Dinamic Textil” și *****. S-a încasat de la ***** în contul de acumulare a debitorului SRL „Dinamic Textil” suma de 605 500 de lei și de la *****, în folosul statului, taxa de stat în mărime de 18 165 lei. Restul pretențiilor, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Astfel, autorul sesizării consideră că hotărârea instanței depășește limitele cererii, or, prin actul judecătoresc s-a dispus încasarea de la ***** a sumei de 605 500 de lei, pe când o astfel de cerință nu a fost, aceasta fiind în contradicție cu principiile procesului civil.

Autorul sesizării a mai menționat că, hotărârea instanței nu i-a fost adusă la cunoștință și nici nu a fost publicată pe portalul instanțelor de judecată, fapt ce a generat imposibilitatea contestării în termen a actului judecătoresc.

Concomitent, ***** a menționat că, judecătorul ***** prin dispunerea încasării mijloacelor financiare, a depășit limitele pretențiilor înaintate de reclamant, or, totuși litigiul dedus judecății ține de competența instanțelor de drept comun.

În cele din urmă, autorul sesizării a considerat că magistratul vizat a admis abateri disciplinare, fapt pentru ce urmează a fi atras la răspundere în baza Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin rezoluția inspectorului-judecător de începere a procedurii disciplinare din 10 februarie 2020 a fost dispusă pornirea procedurii disciplinare și demararea cercetării disciplinare în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia, în baza art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Urmare a efectuării verificărilor de rigoare, la 5 mai 2020 a fost întocmit Raportul Inspecției judiciare pe marginea controlului întreprins la sesizarea declarată de *****.

Inspectorul-judecător, analizând faptele și circumstanțele expuse în sesizare, luând în considerare datele din PIGD, având în susținere dispozițiile art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă, prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului, alte acte normative naționale și internaționale, a constatat că în acțiunile judecătorului ***** persistă o bănuială rezonabilă de comitere a abaterilor disciplinare, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume, adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de

tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Sub acest aspect, inspectorul-judecător verificând circumstanțele de fapt, în raport cu prevederile legale aplicabile, a constatat că, la 17 septembrie 2018, lichidatorul SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat *****, a depus la Judecătoria Cimișlia, sediul Central o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** **, intervenientului accesoriu SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, cu repunerea părților în poziție inițială și cu încasarea sumei.

Conform fișei de repartizare a dosarului, s-a constatat că, dosarul de insolvență SRL „Dinamic Textil” privind anularea actelor juridice, înregistrat la Judecătoria Cimișlia la 26 septembrie 2018 a fost repartizat în mod automataleatoriu judecătorului *****.

Se reține că, prin cererea inițială și prin cererea de concretizare a cerințelor, lichidatorul SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat *****, a solicitat anularea (constatarea nulității) contractului de vânzare-cumpărare a utilajului din 8 februarie 2016 și a actului de predare-primire nr. 01 din 8 februarie 2016, încheiat între SRL „Dinamic Textil” și ***** **, repunerea părților în poziție inițială, cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 8 februarie 2016, iar în cazul imposibilității restituirii bunurilor, obligarea achitării la contul de acumulare al debitorului a sumei de 605 500 de lei, amânarea achitării taxei de stat în temeiul art. 6 al Legii cu privire la taxa de stat și obligarea ***** ** de a prezenta în ședința de judecată, contractul de vânzare-cumpărare din 8 februarie 2016 în original și bonul de plată, în condițiile prevăzute de art. 119 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 Judecătoria Cimișlia, sediul Central, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „Dinamic Textil”, administrator autorizat ***** împotriva ***** **, intervenient accesoriu SRL „V&V ART”, privind anularea actelor juridice.

Invocând dezacordul cu hotărârea menționată, ***** **, reprezentată de Odobescu Alexandru la 06 august 2019 a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Comrat.

Judecând recursul în sensul declarat, Curtea de Apel Comrat prin decizia din 4 decembrie 2019 a admis recursul declarat de ***** **, reprezentată de Odobescu Alexandru, a casat hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 21 iunie 2019 și a restituit cauza la rejudecare.

Instanța de recurs în motivarea deciziei sale a menționat faptul, că: prima instanță a depășit limitele cerințelor înaintate în acțiune, deoarece, la caz, i-a fost atribuită reclamantului o sumă de bani, pe care nici nu a solicitat-o prin acțiunea depusă, repunând concomitent părțile în poziție inițială, fapt ce contravine normelor procesuale civile.

Sub acest aspect, instanța de recurs a reiterat prevederile art. 240 Cod de procedură civilă, care stipulează expres că instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din conținutul hotărârii contestate rezultă că instanța de fond a examinat litigiul cercetat prin prisma Codului de procedură civilă, fără a ține cont de faptul că pentru această categorie de litigii există o lege specială, și anume, Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, or, cauza a fost examinată și cu încălcarea competenței.

Totodată, instanța de recurs a menționat că în dispozitivul hotărârii s-a indicat că, aceasta este cu drept de apel la Curtea de Apel Comrat în termen de 30 zile de la pronunțare, or, art. 8 din Legea insolvenței stipulează expres că hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că hotărârea atacată crează un obstacol în realizarea drepturilor civile ale participanților la proces cu privire la accesul liber la justiție și la un proces echitabil, garantate de art.20 din Constituția Republicii Moldova și §1 art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale

În consecință, inspectorul-judecător a considerat că judecătorul *****prin aplicarea eronată a legii, a lezat în mod direct drepturile participanților la proces, în speță, ale autorului sesizării, încalcând prin acțiunile sale prevederile art. 12 alin. (1) și art. 15 alin. (1) lit. b) și c) ale Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Raportul Inspecției judiciare, împreună cu materialele relevante, au fost remise Colegiului disciplinar pentru examinare prin prisma art. 26 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, a fost încetată procedura disciplinară întentată în temeiul sesizării înaintate de ***** cu privire la acțiunile Judecătorului Judecătoriei Cimișlia, *****, pe motiv că nu s-a constatat abaterea disciplinară. (f.d. 11-17, Vol.I).

La 16 octombrie 2020 ***** a contestat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, solicitând anularea hotărârii, atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prin emiterea hotărârii contrare legii, a prejudiciat imaginea justiției (f.d. 18-21, Vol.I).

Prin Hotărârea CSM nr. 320/27, din 3 noiembrie 2020, cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia, a fost admisă contestația depusă de ***** împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care s-a constatat comiterea abaterilor

disciplinare de judecătorul *****de la Judecătoria Cimișlia sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele factice ale pricinii, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului *****cu privire la anularea Hotărîrii CSM nr. 320/27, din 3 noiembrie 2020, din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Conform art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 20 din Constituția RM, (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Conform art. 9 CPC, (1) Instanței judecătorești îi revine un rol dirigitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi. (2) Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntîmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărîri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014, constituie abatere disciplinară: adoptarea unei hotărîri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

La interpretarea acestei abateri trebuie să se țină cont de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și că nimeni nu are voie să intervină în deciziile și modul de gândire ale unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite și că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs (Curtea Constituțională, Hotărîrea nr. 28 din 14 decembrie 2010 (acțiune în regres), para. 7.3).

De asemenea, Curtea a decis că pentru atragerea judecătorului la răspundere disciplinară **nu este suficientă existența unei erori judiciare cauzatoare de prejudiciu drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta devine imputabilă judecătorului drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă.** În acest context, judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. **Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești nu este un temei determinant pentru sancționarea judecătorului.** (Curtea Constituțională, Hotărârea nr. 12 din 7 iunie 2011 (temeiurile de răspundere disciplinară a judecătorilor), par. 7)

Tot astfel, Curtea Constituțională a subliniat că judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile care urmează a fi adoptate. Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință. Din aceste raționamente, aprecierile judecătorului care au determinat adoptarea unei hotărâri într-o anumită cauză, hotărârea judecătorească care a fost anulată sau modificată, nu poate servi în calitate de temei determinant pentru sancționarea materială a judecătorului (Curtea Constituțională, Hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 (acțiune în regres), para. 94).

Instanța de judecată reține că, că judecătorului/ instanței de judecată îi este atribuit rolul diriguior și dreptul exclusiv de a soluționa cauza, care constă în faptul de a crea condițiile necesare pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, pentru examinarea obiectivă, completă și sub toate aspectele a cauzei.

Este de remarcat că pronunțarea cu bună știință a unei hotărâri nelegale constituie infracțiunea prevăzută de art. 307 din Codul penal.

Mai mult, potrivit Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, controlul efectuat de această instituție **nu poate cuprinde hotărârile judecătorești**: nici cele care încă nu sunt definitive și sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege (pct. 2.2 alin. (2)); nici cele definitive, căci autoritatea de lucru judecat trebuie respectată (pct. 2.2 alin.(1)). Tot astfel, Inspecția judiciară nu are dreptul să se implice în procesul examinării cauzelor, să se pronunțe asupra sau să pună la îndoială esența hotărârilor judecătorești (pct. 5.2.).

Tot astfel, la pct. 4 Ghidul pentru sesizarea Inspecției judiciare din anul 2019, ultimul alineat se prevede că „**CSM nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să-și expună opinia și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești**”.

Cu toate acestea, din analiza Hotărârii CSM, contestate de *****, se reține că, CSM a constatat că: „*reclamantul- lichidatorul debitorului insolubil SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat *****, prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de concretizare a cerințelor a solicitat încasarea sumei, doar în cazul în*

care va fi imposibilă restituirea bunurilor, însă instanța de judecată a dispus și restituirea bunurilor, dar și încasarea sumei de 605 500 de lei.

Este imperios de a menționa prevederile art. 239 și 240 ale Codului de procedură civilă, care stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Dacă, în timpul deliberărilor, instanța judecătorească consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, atunci emite o încheiere de reluare a dezbatelor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În consecință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii subliniază că este inadmisibil, prin prisma art. 241 alin. (3) Cod de procedură civilă, ca instanța judecătorească să adopte hotărârea cu depășirea limitelor pretențiilor înaintate de reclamant.

La caz, prezintă relevanță și art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

În asemenea împrejurări, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii relevă că, contrar normelor sus-citate, judecătorul ***a ignorat solicitările reclamantului, prin faptul că s-a pronunțat asupra unei pretenții care nu a fost înaintată.**

*La acest segment, organul de autoadministrare judecătorească consideră necesar de a învedera că în temeiul art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivarea hotărârii se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța, **fapt ce, la caz, nu a fost respectat, or, prima instanță urma să verifice probele din dosar și cele invocate de participanții la proces.***

*A mai reținut CSM în hotărârea contestată că: „din conținutul hotărârii adoptate de judecătorul *****se deduce că, **ultimul a examinat litigiul dat prin prisma normelor Codului de procedură civilă, fără a ține cont de faptul că pentru categoria dată de litigii există o lege specială, Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012,***

astfel încât instanța de recurs a constatat examinarea cauzei cu încălcarea competenței, inclusiv cu încălcarea dreptului la un recurs efectiv, inducând în eroare partea adversă, referitor la termenul de contestare a actului judecătoresc.”

Completul judiciar menționează că, verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor instanțelor inferioare de către instanțele ierarhic superioare, inclusiv cu anularea acestora, remiterea la rejudecare sau adoptarea unor noi hotărâri, constituie o procedură judiciară complexă, care vine să asigure un proces judiciar complex, desfășurat în conformitate cu legea, care asigură atât independența judecătorilor, ca exponenți ai puterii judiciare, cât și dreptul la un proces echitabil al justițiabililor.

Iar pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Curtea Constituțională prin mai multe hotărâri ale sale a subliniat, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite **și că un judecător nu poate fi tras la răspundere disciplinară numai pentru interpretarea neuniformă a legislației**, prin aceasta fiind încălcate drepturile judecătorului de a gândi liber, de a trata legea diferit, deoarece judecătorul are obligația de a se conduce de normele de drept, determinînd mai întîi de toate legalitatea actului juridic, în baza căruia se va rezolva litigiul.

În același context, în temeiul Avizului nr. 3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, **doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărîrii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.**

Or, potrivit principiilor generale, **nimeni**, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeinicii hotărîrilor emise.

La caz, instanța de judecată reține că, judecătorul ***** prin emiterea hotărîrii din 21 iunie 2019, prin care, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul debitorului insolubil SRL „Dinamic Textil”, administratorul autorizat ***** împotriva ***** *****, intervenient accesoriu SRL „V&V ART” privind

anularea actelor juridice, repunerea părților în poziție inițială, cu încasarea sumei, a apreciat probele din dosar la intima convingere și a adoptat soluția respectivă, care nu poate fi considerată ca fiind adoptată greșit intenționat sau din neglijență gravă, sau care i-au încălcat drepturile fundamentale ale autorului sesizării, în speță *****.

Mai mult, Completul judiciar reține că, argumentele invocate în sesizarea depusă de ***** țin de dezacordul cu hotărîrea emisă de Judecătorul *****, argumente care și au fost reținute de Consiliul Superior al Magistraturii în hotărîrea nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 emise în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Cimișlia.

Completul judiciar menționează că astectele reținute de CSM în vederea admiterii contestației depuse de ***** *****, fac parte din aprecierea aspectelor legal-procedurale ale cauzei aflate pe rolul judecătorului, care au constituit subiect de examinare în instanța de apel și ca consecință, hotărîrea Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 21.06.2019 a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată.

Respectiv, Completul deduce că ***** a fost repusă în drepturi prin însăși admiterea cererii de recurs, anularea integrală a hotărîrii Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 21.06.2019, și restituirea cauzei de contencios administrativ, spre rejudecare, astfel încît omisiunile și erorile judiciare emise de judecător la examinarea cauzei, au fost pe deplin înlăturate o dată cu casarea hotărîrii emise de ultimul.

Este de notat că, admiterea sau respingerea acțiunii se atribuie la aspecte de procedură, care vin să asigure respectarea drepturilor părților la proces. Anularea sau modificarea hotărîrii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor doar în cazul dacă se va constata în modul stabilit de lege că judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Textul de la lit. b) alin. (1) art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, definește abaterea disciplinară de adoptare a unei hotărîri judecătorești prin care, **intenționat sau din neglijență gravă**, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Art. 4¹ din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dezvoltă noțiunile de abatere disciplinară săvârșită prin intenție sau prin neglijență gravă.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere a unui profesionist în domeniu dreptului.

Noțiunea de abatere disciplinară săvârșită cu intenție, prezumă că judecătorul încalcă conștient norme de drept material sau procesual, iar noțiunea de neglijență gravă, este considerată aplicabilă atunci când judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material sau procesual **fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă. Deci, nu orice eroare, fie ea gravă, poate face obiectul unei sancțiuni disciplinare.**

Instanța de judecată reține că, în speța invocată în sesizare nu se aduce nici un argument, nici o probă care ar putea constitui dovada unei acțiuni cu intenție sau neglijență gravă la examinarea acestei cauze, admise de către judecătorul *****, iar însuși dezacordul cu soluția instanței de judecată, nu poate fi apreciat ca adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Or, după cum sa menționat în detalii mai sus, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico- juridic al magistratului chemat să judece o cauză, iar opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Din analiza materialelor cauzei și din actul administrativ contestat, instanța de judecată nu poate reține în acțiunile judecătorului ***** nici temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de desfășurare a justiției, prevăzut la lit. i) alin. (1) ale art. 4 din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, normele imperative impun o anumită conduită univocă și strict determinată, de la care nu se poate deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli, decât cele impuse de lege, de la care subiecții de drept nu se pot abate. În acțiunile judecătorului ***** nu au fost reținute acțiuni care încalcă careva norme imperative ale legislației în procesul de desfășurare a justiției.

În ce privește abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. i)

i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de desfășurare a justiției;

Instanța de judecată reține că, în Legea nr. 544, art. 15, se găsesc enumerate obligațiile statutare ale judecătorilor, dar care trebuie respectate, inclusiv în timpul soluționării cauzelor: să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului. Un judecător nu ar trebui sancționat pentru încălcarea acestor obligații, chiar și în timpul soluționării unei cauze.

Cert este că în practică, în cadrul desfășurării procesului judiciar sunt frecvente cazurile de admitere a unor omisiuni sau erori la aplicarea normelor legal-procesuale. De exemplu: s-ar putea omite citarea într-un mod concret a unui participant în cauză, sau comunicarea adecvată a unui act procedural unui participant, instanța intervine prin limitarea discursurilor participanților în proces pentru a se încadra în anumite

criterii de timp, se pretinde că judecătorul omite a răspunde la o excepție invocată, sau a analiza o probă invocată, nu se respectă un termen procedural, etc. Pentru aceste incidente procesuale, legiuitorul a prevăzut anumite sancțiuni procesuale, astfel încât aceste încălcări afectează soluția data de magistrate aceasta fiind lovită de nulitate absolute, pe cale de consecință avînd ca effect processual înlăturarea actelor ilegale și refacerea procedurii, altele sunt lovite de nulitate relativă și se acoperă dacă nu au fost invocate într-un anumit termen și nu prejudiciază evident și direct fondul cauzei. Nu este echitabil ca orice încălcare, deci, chiar și cea care are un rezultat negativ procesual, să genereze răspunderea disciplinară a judecătorului cauzei.

Instanța de judecată reiterează că, la caz, autorul sesizării vizează aspecte procedurale și de interpretare a normelor legale, care nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii. Or, aprecierea corectitudinii aplicării normelor legale invocate de autorul sesizării automat duce la aprecierea temeiniciei și legalității actului judecătoresc emis de magistrat, fapt ce excede competența Consiliului Superior al Magistraturii în acest sens, ultimul neavînd dreptul de a interveni în procesul de înfăptuire a justiției și nu își poate aroga atribuțiile organului de înfăptuire a justiției.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reține că, în acțiunile judecătorului *****nu au fost stabilite anumite temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, judecătorul în scopul exercitării funcției sale, are sarcina de a interpreta independent reglementările legale, fără anumite imixțiuni.

Independența justiției este, cu siguranță, cea mai importantă caracteristică a sistemului de aplicare a legii de către magistrați. Aceasta pentru că independența justiției este o valoare de bază chiar a statului de drept. Ea reprezintă o consecință a principiului separației puterilor în stat și se referă atât la independența structurală a sistemului de justiție (independența instituțională), cât și la independența individuală a judecătorilor (independența personală).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii înaintate de Volcoschi Ion și va dispune anularea hotărîrii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 emise în privința judecătorului *****de la Judecătoria Cimișlia.

În conformitate cu prevederile art.,art.224 alin. (1) lit. a), 225, art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Se anulează hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 15/5 din 16 iulie 2020 emise în privința judecătorului **de la Judecătoria Cimișlia.***

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul *****, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere”.

Hotărârea poate contestată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Bostan Angela

Negru Veronica

Dașchevici Grigore